

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 748

гр. София, 02.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Ванина Колева

като разглежда дело номер **10688** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.157 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по искане от 21.01.2021г. от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Х. Ц., за спиране изпълнението на Ревизионен акт № Р-22220619008128-091-01/24.06.2020г., издаден от В. А. В. – началник на сектор, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1415/15.09.2020г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С., при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).

В искането се твърди, че с ревизионния акт, който се обжалва, са установени задължения на субекта за корпоративен данък в размер на 61347,75 лв. –главница и лихви в размер на 24667,62 лв. и задължения за ДДС в размер на 2573,42 лв. – главница и лихви в размер на 1473,79 лв. Общо задължението по РА към 24.06.2020г. възлиза на 90062,58 лв.

Моли съда да спре изпълнението на обжалвания РА на основание чл.157, ал.2 ДОПК, като е направено предложение за обезпечаване на посочените задължения да бъде наложен запор върху колесен багер С. WX 148 с рег. № C07703, двигател №[ЕИК], рама № NSUWX148NDLB04576. Към 31.12.2020г. балансовата стойност на багера е нула. Застрахователната стойност на багера е в размер на 124 400,00 лв., установено от удостоверение № 1621431 от 20.08.2020г., издадено от ЗАД ДАЛ Б. ЖИВОТ И ЗДРАВЕ АД. Към искането са приложени заверени копия на инвентарна книга към 01.01.2021г. ведно със счетоводна справка за балансова стойност към 31.12.2021г.; удостоверение № 1621431 от 20.08.2020г., издадено от ЗАД ДАЛ Б. ЖИВОТ И ЗДРАВЕ АД и свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника сепия № C0028474 А.

Препис от искането и приложенияте към него писмени доказателства е изпратено на ответната страна Директор на Дирекция" ОДОП" – С. при ЦУ на НАП. С молба от 29.01./2021г. чрез процесуалния си представител, ответникът заявява, че размерът на задължението по РА към датата на подаване на искането – 26.01.2021г. възлиза на 91981,16лв., от които главница – 62634,47 лв. и лихва – 29347,13 лв.

Към молбата са приложени становище изх. № С210022-180-0000299/28.01.2021г. от старши публичен изпълнител при ТД на НАП Дирекция „Събиране“ , отдел „Публични вземания“ и писмени доказателства.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, прие за установено следното:

С ревизионен акт (РА) № Р-22220619008128-091-01/24.06.2020г., издаден от В. А. В. – началник на сектор, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, са установени задължение на [фирма] за корпоративен данък по ЗКПО за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г. общо в размер на 168822,45 лв. при деклариран корпоративен данък в размер на 107474,70 лв., както и ДДС по ЗДДС за м. 08.2014г.,и м.10.2014г. в размер на 26065,21 лв. при деклариран ДДС за посочените периоди в размер на 23491,79 лв. и са начислени лихви за забава в общ размер на 26141,41 лв.

С Решение № 1415/15.09.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, РА е изменен, като установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2015г. в размер на 73956,74 лв. е определен на 72670,04 лв., ведно със съответните лихви и е потвърден РА в оспорената част по ЗКПО за определения корпоративен данък по ЗКПО за 2013г., 2016г., 2017г. и 2018г./, както и в оспорената част по ЗДДС за данъчни периоди м. 08.2014г. и м. 10.2014г. ведно със съответните лихви.

Задълженията на дружеството по посочения РА са присъединени към образувано преди това изпълнително дело №[ЕИК] от 11.12.2019г. , във връзка с което има наложен заповед върху моторни превозни средства с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200022-022-0032006/01.06.2020г.

На 12.01.2021г. на дружеството е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки на осн. чл. 195, вр с чл. 202, ал.2 ДОПК, с изх. № С210022-022-0000330 от 12.01.2021г., с което е наложен заповед върху вземане от трето задължено лице район „Студентски“ за сумата 143095,04 лв.

До [фирма] е изпратено съобщение за доброволно изпълнение на осн. чл.221 ДОПК, с изх. № С200022-149-0000216/16.01.2020г.

След постъпване на искането за спиране изпълнението на обжалвания РА пред АССГ с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С210022-022-0004016/27.01.2021., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на основание чл. 200ДПК, вр. с чл. 201, ал.5 ДОПК, във вр. с чл. 195, ал.1-3 ДОПК е наложен заповед върху земеделска и горска техника - върху колесен трактор марка С. WX 148 с рег. № С07703, двигател №[ЕИК], рама № NSUWX148NDLB04576. Към 31.12.2020г. със застрахователната оценка 124 400,00 лв. Заповедът е наложен за задължение по № Р-22220619008128-091-01/24.06.2020г.

С писмо 12-465/27.01.2021г. главният директор на Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ в Министерството на земеделието, храните и горите уведомява старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., че заповедът върху описания колесен багер е вписан.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-

град намира предявеното искане са спиране изпълнението на ревизионния акт за процесуално допустимо, предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 от ДОПК няма срок, в който следва да бъде подадено искането, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледано по същество, същото се явява основателно по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 157, ал. 1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е визарно, че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. В алинея трета са изброени доказателствата, които следва да бъдат приложени към искането- за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите, касаещи произнасяне по искане за спиране изпълнението на ревизионен акт при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт/.

Нормата на чл. 157, ал. 1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизирият данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение. От своя страна, издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание–аргумент от разпоредбата на чл. 209, ал. 1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение, независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/.

Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл. 153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл. 157, ал. 3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 2 от ДОПК, изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя, искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, то се подава до съда, пред когото делото е висящо, като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът, пред когото делото е образувано по жалба срещу РА - в случая е АССГ, който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3.

В разпоредбата на чл. 153, ал. 5 от ДОПК пък е предоставена възможност в останалите случаи, решаващият орган или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението,

като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно, че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са- издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен, пред когото делото е висящо.

В случая с искането е предложено обезпечение – запор върху движима вещ – колесен багер. Предложеното обезпечение не попада сред изброените в чл. 153, ал. 4 от ДОПК, поради което съдът не е длъжен да спре изпълнението, а съобразно разпоредбата на чл. 153, ал. 5 от ДОПК вр. чл. 157, ал. 3 ДОПК следва да извърши преценка обхващаща както въпроса дали размерът на обезпечението е достатъчен да покрие подлежащите на предварително изпълнение задължения, така и дали видът на обезпечението гарантира в максимална степен публичния интерес, т. е. доколко обезпечението е подходящо и обезпечава сигурното и бързо събиране на публичните задължения. Законът не регламентира критериите, по които следва да се извърши преценката дали предложението е подходящо, но най-общо тя следва да се съсредоточи по въпроса дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали длъжникът е единствен собственик, има ли привилегирани кредитори - дали върху активите има наложени запори или особени залози, в полза на други кредитори или за обезпечаване на задължения по други подлежащи на изпълнение актове, както и налице ли са факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така че да не бъде защитен в максимална степен интереса на държавата. При тази преценка административният съд се ръководи от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, както и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.

В случая, от събраните доказателства е видно, че срещу жалбоподателя е издаден РА от 24.06.2020 година, с която е потвърден с Решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП са установени задължения в размер на 90062,58 лева, главница и лихви към датата на издаване на ревизионния акт.

Към датата на подаване на искането-21.01.2021, съгласно представената от ответника справка задължението възлиза на 91981,16 лв., от които главница в размер на 62634,47 лева и лихва в размер на 29347,13 към 26.01.2021 година.

По изпълнително дело № [ЕИК]/2019, о което е присъединен НАП като вискател по публичното вземане от РА с наложени и обезпечителни мерки запор на МПС с постановление № С200022-022-032006/01.06.2020г. и запор на вземане от трето лице с постановление с изх. № С200022-022-0000330/ 12.01.2021г

На следващо място, от представеното Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 27.01.2021 година е видно, че е наложен запор върху колесен трактор марка

С. WX 148 с рег. № С07703, двигател №[ЕИК], рама № NSUWX148NDLB04576. Към 31.12.2020г. със застрахователната оценка 124 400,00 лв. Запорът е наложен за задължение по № Р-22220619008128-091-01/24.06.2020г. От писмото на Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“ при Министерството на земеделието, храните и горите се установява, че запорът е вписан, а колесният багер е регистриран на [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Налице са доказателства за застрахователната стойност на багера, която надхвърля размера на установените задължения по РА. Предложеното обезпечение е в състояние да покрие размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането за спиране изпълнението на ревизионния акт. С оглед на изложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че обезпечението съответства на обезпечителната нужда и надхвърля същата, наложени са три Постановления на публичен изпълнител и безспорно наложеното обезпечение води до спиране изпълнението на ревизионния акт. Тъй като публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки и спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител, то настоящата съдебна инстанция намира, че следва само да спре изпълнението на ревизионния акт, а не да се задължава публичен изпълнител да налага обезпечителни мерки, защото те са наложени.

Воден от горното и на основание чл. 157, ал. 7 ДОПК, Административен съд София град

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА Ревизионен акт № Р-22220619008128-091-01/24.06.2020г., издаден от В. А. В. – началник на сектор, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията.

На основание чл. 137, Л. 1 АПК, препис от определението да се изпрати на страните. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: